

Отистинниж Христодуль, Марія и Елена бѣхж трѣгнали тутакси утрѣнь-тж за да донесжть сами у Гитіонѣ извѣстіе за избавленіе-то си. Той часѣ Господарь-тѣ като видѣ Радж и Славкж отсѣ-дна коня, а Марія и Елена слязохж подобно отъ каляскж тж; и трима пѣздравихж свож-тж благодѣтелкж, благодаряще сѣрдечно, и сѣ такова сѣстрадаііе, кое-то не възможно е да ся прѣдстави. Отъ радость сичкы-ты бѣхж като и-зумѣни и отиравахж единѣ другому хі-ляды вѣпросы, и расказвахж хіляды об-стоятельства, като възлазяхж пешкомѣ едик могыж, что завождаше вѣ кулж-тж .

Тойзи вечерѣ ся празнува сѣ уго-щеніе, дѣто слугуваше и Андрей, кому-то ся заповѣда да повтори сичко колко-то сж хортували разбойници-ти; а той имѣ приказа подробно, и вѣйстинж за-радѣ по-младш разбойникѣ какѣ бѣше носѣдствовалъ за него при устіе-то на трапа, и възбранн на другаря си да го не бутяжть вѣ рѣкж-тж. И азѣ быхѣ